

demušoju: „Sawěscze sawěrne ja žěju tebe: něbužoli něcht
 ƚe narozišch s wody a s ducha, ga won namožo do togo
 Božego kralejstwa pschisch.“ Wot natury nějšmy my
 godne k Božemu kralejstwu, my ƚmy s togo schěla poro-
 žone a schělo, Ğadamowe žišchi, s grěschnego ƚemeņa splo-
 žone, narožone grěschniki, we kotarychž schěle niž dobrego
 něbydli, schělně myšlone žloweki, a statim žišchi togo
 gniwa a teje ƚinerschi. Togodla derbimy ƚe pschemenišch,
 žož až do togo Božego kralejstwa pschisch žomy, my mušy-
 my naspět narožone hordowasch. A take hobwěscžijo Je-
 sus, kenz ƚam ta wěrnoscž jo, ten huzabnik, kenz wot
 Boga pschischel jo, ten kral togo kralejstwa teje gnady a
 kschafnosčzi, tenšamy, kotaryž te kluzě togo něbjaskego
 kralejstwa we ƚwojej ruze ma, s jadneju pschischegu, gaž won
 žějo: „Sawěscze, sawěrne ja žěju tebe: Něbužoli něcht ƚe
 narozišch s wody a s ducha, ga won namožo to togo Bo-
 žego kralejstwa pschisch.“ Namožoli paƚ niht do togo Bo-
 žego kralejstwa pschisch, dyž won s wody a s ducha naspět-
 narožony nějo, ga jo tež to ƚwěte dupeńe welgim třebne.
 A wot togo ƚwětego dupeńa žomy něto dalej a wězej
 gronišch.

Ev. Jana 1, 19—28.

A to jo Janowe suankstwo, gaž te žyži s Ğerusalemu pošlachu
 meršchunikow a lewitow, aby jožo pšchafchali: chtoga ty ƚy?

A won pošna a něprejašcho, a won pošna: ja nějšom Kristus.

A woni pšchafchachu jožo: žogajo? ƚy ty Ğlias? A won
 jašcho: ja nějšom. Šy ty ten profet? A wen wotgroni: ně.

Woni žachu tegodla k němu: chtogajo ty ƚy? aby my mogli
 wotgroneńe dasch tym, kenz naš ƚu pošlali, žoga gronišch ty ƚam
 wot ƚe?